

[Valdemar Thomsen.]

det Krav, som Landbruget stiller til et Samarbejde, at det sker paa lige Fod.

Om vort Maal som Parti kan der ikke være Tvivl, vor Politik er ikke rettet imod Arbejderne, men er for Arbejderne, det vil sige for alle, som udfører et samfundsnyttigt Arbejde. Vi har gennem vore selvstændige Forslag i sidste Rigsdagssamling, ikke ved Talemaader og fromme Ønsker, men i Gerning vist, hvad der efter vor Mening maa være det grundlæggende i en tidssvarende økonomisk Politik.

Grundlaget skal ikke være de Lapperier i Form af Ordninger, der nu efter moderne Mønster først drøftes med Korporationerne eller skal vi sige Organisationerne, hvorefter Rigsdagen kan faa dem til Godkendelse. Nej, Ordninger kan være et sidste afsluttende Led i en Genrejsningsplan, men Grundlaget maa være: for det første øjeblikkelig Værn for de Hjem, som uden egen Skyld er ramt af de økonomiske Ulykker, og det andet en Genrejsning af Landbrugets Økonomi og af Købekraften i Befolkningens brede Lag, der til syvende og sidst er det eneste, der afhjælper Arbejdsløsheden. For det tredje kræver vi rene Linier i Lovgivningen og i offentlig Administration. Hvis vi som Nation skal klare os i Kampen for Tilværelsen, maa vi nemlig ikke staa tilbage for de Folk, som omgiver os. Faren for, at vi kan blive overfløjet af Lande, der formaar virkelig at gøre en Indsats, som formaar at fylde deres Ungdom med Mod, med Tro, med Begejstring, er sikkert større, end nogen aner.

Det er ikke nok, som Statsministeren, at udtale et Ønske om, at Rigsdagen maa have Vilje til at gøre sit Arbejde. Nej, der trænges — og det gælder ogsaa Regering og Rigsdag — til Initiativ, der trænges til Evnen til Fornyelse, til Samling om saavel de økonomiske som de nationale og de sociale Opgaver, og derfor er det, at hvis vi skal lægge en god Grund til det fremtidige Danmark, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtalte Ønsket om, da er det nødvendigt, at vi kommer ind paa en renere og en stærkere Linie i Samklang med Livets gode Kræfter, ind paa en Linie, hvor Konkurrencens Princip afløses af Samarbejdets.

Hans Hansen (Rørby): Det karakteristiske ved denne Finanslovdebat har været, at de to afgørende Partiers Ordførere — jeg siger udtrykkeligt de to afgørende, for det er jo ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller en Gang

imellem har givet Udtryk for, at der er fire afgørende Partier her i Salen — typisk og konsekvent har vendt sig voldsomt mod den Prisstigning, som Partierne selv har frembragt ved hele deres Ordningspolitik. Hver Gang Retsforbundet har kritiseret de Forsøg, der er gjort paa at fordyre Varepriserne, er vi blevet mødt med, at vi satte os udenfor. Nu ser vi det typiske, at de, der har frembragt denne Tingenes Tilstand, vender sig voldsomt mod det, de selv har frembragt.

Vi naar efterhaanden baade i Staten og i hele det offentlige økonomiske Liv saavel som i det privatøkonomiske Liv op paa Højder og Rekorder, som tidligere Tider ikke har drømt om. Det foreliggende Forslag til Finanslov er ogsaa en saadan Rekord. Vi har vel før haft større Beløb paa Finansloven, men vi har ikke haft nogen Finanslov, paa hvis Udgiftsside de ordinære Udgifter har været saa store som paa det foreliggende Forslag. Af de 475 Mill. Kr. Udgift er kun 11 Mill. Kr. af ekstraordinær Karakter. Dertil kommer, at der i disse Nettobeløb findes udtrykt en langt større Omsætning. Alene Statsbanerne regner med at skulle indtjene 125 Mill. Kr., men sætter samtidig Driftsbudgettets Balance kun 20 Mill. Kr. i Vejret. Risikoen for, at Udgifterne bliver større end budgetteret og Indtægterne mindre, stiger med Omsættningens Beløb. I en Aarrække har det været let at følge Udviklingen for Statens Budgetters Vedkommende. Det har været saadan, at Overskuddet paa Statsregnskabet har bidraget til at sætte næste Aars Budget i Vejret, saa kun de stigende Skatteindtægter har givet Muligheder for nye Overskud.

Vi er altsaa naaet op paa en ny og højere Top i Statsudgifterne, og det ser ud til, at vi ogsaa er oppe paa en Top i hvert Fald i visse Dele af Erhvervslivet, og hvad saa, hvis denne kunstige Top, der er for Erhvervslivet, svigter? Det nye Engrospristal viser, at Eksportpristallet ligger højere nu end Importpristallet, nemlig 168 mod 164, og der er, synes jeg, en Tendens at spore deri, at Importpriserne er faldet, samtidig med at Eksportpriserne er steget stærkt, som det er nævnt tidligere under denne Debat, f. Eks. fra 141 i Juni til 168 nu. De Varer, vi sælger i Udlandet, betinger altsaa nu, at vi kan købe forholdsvis flere Varer hjem. Der er altsaa ikke noget i Vejen med Markedspriserne for vore Varer i Udlandet stort set, og der er heller ikke noget i Vejen med Eksportproduktionen. Jeg vil ikke hænge mig i den øjeblikkelige Fordel, at vi i Aar synes at have haft en Rekordhøst paa alle